

Писмо

Све бело

Перо не оставља траг

Чувам те празнино једнакости

Утабаним ходником

Пуцају зидови тишине

Ко си ти да се играш у туђем атару

Не иде то тако сенко пролазности

Гори ватра низ друм разбојника

У бисагама гори сунце

Пусто је над Јелисејским пољима

Непознати се не усуђују

Рукольубом

Извзвати на љубав

Сунчев снод

Крива сам пред тајном пркоса
Оптужена за злочин
Клецајући камен уснама дробим
Презирим сраслу бол скривену немиром
Ти који с небом за срећу земљу молиш
Сузом маховину у сноп сунчев вежеш
Окована ти стопала истином јутра гризу
Лице ти мијем старије од јуче млађе од
данас
Презиром вечности лишена празнина

Деца цвећа

Кап у капљи
Унутрашњи бескрај
У глави тишина
Одгонетнута преваром
Лице неба
Лице жене
Ход по води
Себе не препознаје
У кругу несна
Размилеле се руке
Заточеник љубави
Изродиће децу цвећа